

bukvarnici tudi še zagotovljenih okoli 800 zvezkov različnih bukev, ktere so družbeniki po svoji moči k nasprotni rabi ponudili. Dalje ima ta bukvarnica že tudi 3 slovenske in 8 nemških prav čednih časopisov. To lepo napravo so pozneje tudi šolski vikši nadzornik pregledati blagovolili, in vsled tega so 30. rožnika t. l. vse družbenike skupaj povabili. Visokočastiti gospod so to početje lepo pohvalili in zraven še dvoje svojih želj blagovoljno razodeli, in scer: 1. zavoljo naprave novih knjig, in 2. kako bi se te knjige s pridom rabiti mogle.

Kar kupovanje in napravo novih knjig zadene, so djali, se ni dobro prenačiti, in posebno se je treba varovati sladkih in mikavnih vabil in oznanil, in nikoli ne popred kake knjige kupiti in sploh v bukvarnico vzeti, dokler ni nje vrednost poskušena ali če že ni nje pisavec občno znan in za izverstnega spoznan. Posebno se mora tudi na to paziti pri mladinskih, povestnih in drugih takih spisih, da so v pravem katoliškem duhu pošteno pisane. Zraven pa je treba tudi na to gledati, da so nove nakupljene knjige saj večjemu delu vsih družbenikov primerne in dostojne.

Da bi pa ta bukvarnica svoj lep namen gotovše dosegla, je treba zopet na dve reči paziti, in scer na red ali pot, po kateri naj bi se knjige iz vsakega oddelka brale, in kako naj bi se brale. Kar prvo zadene, se mora paziti, da se lahkeje reči pred težjimi po primernih stopnjah versté. Zatega voljo je treba, da se za vsaki oddelek bukvarničnih zvezkov posebni pretresovavci (Censoren) odločijo, kateri naj bi potem novonastopnim bravcem svetovali: kaj in po kateri versti bi bilo bolje brati. — Kako da naj se bere, veljá to, da naj bravec ne bere prehitro, tomuč počasi in premišljevavno, da se vse prav razumi in tudi kaj zapomni. Mora se tedaj vse prav pazljivo, in če je treba, tudi večkrat prebirati, ali pa še kaj imenitnejšega v zapomnik zapisati. Tak braven zapomnik bi bil vsakemu bravcu svetovati. Pa tudi bi bilo dobro, da bi vsak bravec svoje zapisane zapomine in misli od prebranih knjig drugim bravcem razodel in pokazal. Potem takem bi se veliko lepega zapredlo in spolnilo bi se vodilo nekega učenega in skušenege detovodja Vernaleken-a, ki pravi: „Noben dan brez verstice“.

Vsi pričujoči so te lepe vodila hvaležno sprejeli in obljubili se po tem ravnati. (Konec sledí.)

Slovanski popotnik.

* Nemško-slovenskega slovnika, ki se tiskuje v Ljubljani, je natisnjena 58. pôla z besedo „Landsturm“. gosp. Cigale je iz Dunaja že poslal dodelan N.

* „Praktična slovensko-nemška gramatika“ se imenuje v Ljubljani zložena in na Dunaji na stroške c. k. prodajavnice šolskih knjig tiskana, slovensko-nemškim šolam v avstrijskih deželah namenjena slovnica, ktere 1. del za 2. in 3. odred tistih učencov, ki se imajo nemški jezik učiti, je prišel nedavnej na dan.

* Nemško-horvaškega slovnika Šulekovega je 6. zvezek, v vsem skupaj 60 pól, na svetlem.

* Gosp. Stanislav Zaránski je dokončal deseto stoletje po Krist. rojstvu svoje občne povestnice v poljskem in nemškem jeziku „Weltgeschichte in Annalen-, Chroniken- und Historienweise mit sinnbildlich-chronologischen und geographischen Geschichtskarten“ in tako doveršil 1. zvezek, ki obsega čas od leta 1. do 1000. po Krist. rojstvu. Hvalijo to lepo delo, ktero razlaga zgodovino svetá kaj umevno učencu in učenemu, vsi časniki od konca do kraja; komur je pa še posebno za zgodovino Slovanov, njih prihod. razširjenje v njih pravih staniših mar, ta najde v tej knjigi podučenje, ki mu ga nobena druga povestnica tako živo in temeljito ne popisuje. Zraven pa še razjasnila v pridjanih obrisih vsakega stoletja in pa v zemljevidkih, kako lično so

izdelane! Zaljubiti se moraš v te podobice, tako krasne so. Vsako stoletje ima svojo kartico, ki je razdeljena na 100 čvetero-ogelnikov (kvadratelnov), v kterih so najvažnije prigodbe vsakega leta v podobicah izrisane; vsakemu stoletju pa je pridjana še zemljopisna kartica, ktera kaže obseg deželá v tistem stoletji. Kaj takega v ložji pomim zgodovinstva res nismo še imeli dosedaj. Pa tako delo ni le težavno izdelati, temuč tudi prizadevuje velike velike stroške. Čeravno šteje že mnogo naročnikov, jih je vendar najmanj 800 potreba, da more izdajatelj se lotiti nadaljevanja svojega dela. Naj bi prišli tudi naši bravci, ki umejo nemški ali poljski, neutrudljivemu gosp. Zaránskem na pomoč, da bo zamogel doveršiti neprecenljivo delo! Cela ta prva knjiga veljá 5 gold. in se naročuje v vseh bukvarnicah ali pa na Dunaji v „L. L. Zaránski's Universitätsbuchdruckerei“. Kdor naroči 5 iztisov, prejme iztis po 4 gold.

* „Popotnik“ je naletel v poslednjem listu „Slov. Prijatla“ na neko zabavljico zastran poslednjih ljubljanskih slovesnost, ktera očitno kaže, da človek res lože vidi pezdír v očesu svojega brata kakor brun v svojem lastnem. Kdor je bil v Mariboru, še bolj pa kdor je bil v Celovcu „hnogam“ kakor „Slovensk. Prij.“ piše v listu oktob., ali pa z vozom, ni ravno pogrešal v Ljubljani slovenskega duha, čeravno mi nikakor nočemo zagovarjati domačega. Kar je bilo po onem listu „Slov. Prij.“ v Celovcu slovenskih razodetij viditi, jih je bilo v vsem skupaj ravno toliko, kolikor so jih „Novice“ v svojem popisu iz Ljubljane pozabile omeniti. Vse popisane so bile čez celovške. Vprašamo tedaj „Prijatlovega“ gosp. pisatelja brez zamere: „Je li po tem takem pošteno nas prašati s tistim „ne bješ očitno?“! Naj bi dragi Celovčani nikar ne skerbili za „serce Slovincov“; saj bi imeli vediti, da serce je stare terdne korenine, ki je očitno živelo ko so še vsi drugi udje bili mertudni, še živi krepko in bode živelo, ako Bog dá. Ali ni tedaj gori omenjena zabavljica, še zmiraj cvet tiste šege, ktero smo mislili — saj pri svojih sorodnikih — na veke odpravljeno po dôbi „mačje godbe“ na Ljubelji? — Sedaj pa še eno zastavico! „Kaj je več: „Čuda golemo!“ ali pa: „Je li mogoče?“ Kdor jo ugane, dobí pehar orehov.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Banata se piše 14. dan t. m., da je cena vsega žita poslednje dni zlo padla, posebno zato, ker ni kupca iz unanjih dežel. Dosihmal je bilo vreme ozimini ugodno; večeraj pa je zlo deževati začelo; ceste so take, da ni za voziti. Pšenica je od poprejšnje cene po 4 gold. 30 kr. padla na 3 gold. 24 kr. pri vagánu, tedaj skorej za polovico kakor je bila v jeseni; koruza je bila iz začetka jeseni po 1 gold. 36 do 42 kr., danes ponujajo le 1 gold. 24 kr. za njo; za prosó in ječmen še po 1 gold. 30 kr. ni kupca; oves se derži po 1 gold. 12 do 18 kr. Ogeršica je po 7 gold. vagán, pa je nimamo veliko. — V Siski se je — po pismih od 17. t. m. — za Terst prodalo okoli 15.000 vagánov pšenice po 4 gold. 40 kr. in tudi po 5 gold., — 500 vagánov tripolice po 3 gold. 30 kr. in 1200 vagánov ovsa po 1 gold. 22 kr. za Zagreb; rež so ponujali po 2 gold. 45 kr., napolico (sorsico) pa po 3 gold. 20 kr. Sava in Kolpa stevalike in spet pripravne ladjam. Vožnina odtod v Karlovec je po 7 kr., do Zidanega mosta pa na kolih po 39 kr. za vagán.

Iz Dunaja. Naj enkrat povemo svojim bravcem, posebno tistim, ki radovedno poprašujejo po ceni tega in unega blaga, dunajsko ceno od 22. t. m. Goveda so mesarji kupovali po 19 do 24½ gold. cent; cent krompirja je veljal 1 gold. 8 kr., graha 6 gold. 40 kr. leče 7 gold. 12 kr., boba 5 gold. 52 kr., funt sirovega masla (putra) 48 kr., masla 32 kr., sala 22 kr., 15 jajc je veljalo 24 kr., sežen (klafta) derv terdih je po 22 gold. 30 kr., meh-